

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 318/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији су пуномоћници Славиша Вукосављевић, Предраг Губеренић и Анита Илић, адвокати из ..., против туженог Клиничко болничког центра “Др Драгиша Мишовић” Дедиње, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1805/20 од 14.10.2020. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1805/20 од 14.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1805/20 од 14.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5/19 од 22.01.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужилци на име мање исплаћене зараде у периоду од августа 2015. године до јануара 2019. године исплати укупно 162.953,67 динара, све у месечним износима и са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставом изреке, као и да на наведене износе у корист тужилце уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове поступка од 45.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1805/20 од 14.10.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је накнада штете на име мање исплаћене зараде. О овом праву тужилце и висини тражене разлике, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке

Врховног касационог суда у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 03.01.2019. године, а поднеском од 02.12.2019. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужила тражила исплату 162.953,67 динара, што чини и вредност побијаног дела правноснажне пресуде. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић